

“Girona ho té tot”

“Les xifres de Stuani són d'equip d'Europa League com a mínim”, diu l'asturià sobre l'uruguaià, que l'ha igualat com a màxim goleador del Girona a la LFP

“M'agrada el València, però els cinc anys a Girona ho superen tot”

El partit del Bernabéu ningú l'esperava guanyar i et dona mitja salvació. Marcarà l'any

Pere Pons i Granell trencaran rècords. Veure'ls a primera a l'equip de la seva terra m'agrada

Jandro Castro ha vist com Stuani l'atrapava com a màxim goleador del Girona a la LFP (36 gols en lliga). L'asturià, que continua jugant a 40 anys, elogia l'uruguaià i diu que té clares les preferències en el Girona-València de demà, tot i que es va formar al conjunt valencià.

Amb els dos gols a Vallecas, Stuani l'ha igualat. S'esperava que algú ho fes tan ràpid, en una temporada i mitja?

M'imaginava que tard o d'hora algú em passaria. I més un davanter, que és el més normal. Però és veritat que el fet que Stuani em superi en una temporada i mitja o una mica més, i més a primera, té molt mèrit. És molt difícil el que està fent Stuani.

I això que a primera l'exigència és més alta.

Per descomptat. El Girona és un dels equips amb el pressupost més baix. Que està fent les coses bé, però al cap i a la fi és dels conjunts modestos. I les xifres de Stuani són d'un equip com a mínim d'Europa League. Un València, un Sevilla..., com a mínim. No pas d'un equip que és a la part baixa o que és dels més modestos.

Li estranya que un equip més potent no se l'hagués volgut endur?

M'imagino que ell deu estar bé aquí. Perquè estic segur que algun equip l'hauria volgut fitxar. Després de marcar 21 gols en un equip que acaba de pujar, és difícil quedar-s'hi.

Doncs acaba de renovar. També li va passar a vostè, que es va trobar bé al club i a la ciutat.

En tot una mica. La primera temporada a Girona vaig marcar onze gols. Vaig renovar, hi vaig estar molt bé i em vaig acabar quedant cinc anys. M'imagino que també li passa ara a Stuani. Girona ho té tot. S'hi està molt bé. Hi ha tranquil·litat, vas al camp i la gent anima, no hi ha la pressió d'altres llocs. Arriba un moment que prefereixes això que no pas anar a un equip amb més tensió i on no disfrutis tant. Segurament Stuani, a l'hora de renovar, va pensar això, perquè segur que a final de temporada hauria tingut ofertes.

Després dels 21 gols, i passat el mundial, era fàcil pensar que la seva productivitat baixaria...

A mi no em sorprèn. Té gol. Això no és casualitat. Sí que és veritat que és molt difícil tot el que està fent Stuani. El Girona és un bon equip, però dels que tenen el pressupost més baix. Equips similars al Girona no tenen un

golejador que marqui tant les diferències.

Seria el davanter ideal per complementar-se amb el seu perfil?

Stuani està demostrant que s'entendria amb qualsevol jugador i en qualsevol equip. És d'aquells futbolistes amb els quals amb la mirada i amb els gestos t'hi entens. Perquè té joc i té gol.

Què és el que més li crida l'atenció de l'uruguaià?

És un jugador molt complet. Quan l'equip necessita aire, l'agafa i se la queda. Quan hi ha una centrada, és al lloc on ha de ser. Quan hi ha un rebuig en un córner, com a Vallecás, li cau a ell, i no és casualitat. És un gran rematador i sap jugar bé a fora l'àrea. Està demostrant que és molt complet.

El més sorprenent és que el rècord de màxim golejador no el tenia un davanter pur, sinó un migcampista com vostè?

Sí, jo sabia que em passarien. Soc migcampista i la xifra de gols és bona, però és normal que un davanter em superi. I m'alegro que hagi estat Stuani i a primera, perquè vol dir que el Girona va bé.

Ha perdut més rècords. Va començar el curs com a segon futbolista amb més partits a la LFP. Ara l'han passat Pere Pons i també Granell. Això era més esperat?

En Pere i en Granell ho superaran tot. Els queden anys –més a en Pere que a l'Àlex–, hi estaran temps, trencaran molts rècords i faran història. I me n'alegro molt per ells, amb qui vaig coincidir. M'agrada molt que els vagi bé i que estiguin jugant a primera a l'equip de la seva terra.

A segona A, la gent pensava que el Girona seria flor d'un dia i hi va durar nou anys. Ara és el segon curs que juga a primera, que diuen que és el més difícil, de moment amb un coixí de 8 punts.

Crec que quan les coses es fan bé, els fruits surten. Quique Cárcel, la direcció esportiva, el club, han fet un bon treball. Han mantingut un bloc molt gran, fins i tot dels que van pujar, i això és bo, perquè canviar deu o dotze jugadors exigeix un temps d'adaptació. Hi ha un bon grup, i això ajuda.

La reacció va arribar al Bernabéu, quan l'equip s'havia quedat sense xarxa i molta gent el veia en davallada.

És normal que en moments de crisi la gent dubti. Però crec que els jugadors, pel que han estat fent aquests anys, mereixien una mica més de confiança, de marge d'error. Són jugadors que han fet molt pel Girona i que han demostrat que són molt vàlids per a primera. De moments dolents en té tothom, però han donat la cara, han sabut patir i ara estan recollint els fruits.

Era difícil d'imaginar, aquell 1-2 del Bernabéu.

És un partit que marcarà la trajectòria del Girona. Un partit que ningú esperava guanyar i que et dona mitja salvació. A part dels tres punts, agafes confiança i impuls. Si no hagués guanyat, hauria estat molt més complicat afrontar els següents partits. És un partit que marcarà molt la temporada.

Eusebio va heretar la defensa de tres, però ha tornat a imposar un 4-1-4-1. Quin dibuix li agrada més?

Eusebio és qui veu cada dia entrenar-se l'equip, qui coneix els jugadors i com poden rendir més. Si ha tornat a

aquest sistema, és perquè creu que en traurà millors resultats. Es veu clar que l'ha encertat. S'ha d'elogiar quan ho fa bé.

Un futbolista com vostè, on encaixaria més?

Hi ha sistemes que et van millor que d'altres, però per sort sempre m'he pogut adaptar, fos com a pivot, de mitjapunta o a la banda. Si estàs bé, acabes encaixant. Els jugadors se solen adaptar.

Es pot dir que Borja García és el perfil més similar al de Jandro?

Sí, segurament. M'ho ha dit molta gent. Per la manera de jugar, per la posició, ens assemblem. Però cadascú té les seves particularitats. Tot i assemblem-nos, crec que tenim moltes coses diferents.

Com ara quines?

No m'atreviria a dir-ho, però tenim coses diferents. A Borja és molt difícil prendre-li la pilota. Dona molta pausa a l'equip, que és importantíssim en el futbol i en un equip com el Girona. Atreu rivals, rep faltes..., és un jugador important.

Veu els partits del seu exequip?

Sempre que puc, sí. A Montilivi, a primera encara no hi he estat. Però sí que els he vist jugar, la temporada passada a Mestalla i al Ciutat de València, i aquesta a tots dos camps i també a Vila-real.

Com veu el duel de demà entre dos exequips seus, tots dos en forma?

Serà un partit molt disputat. Ara mateix estan tots dos molt bé. El València ha passat una època força dolenta. Els jugadors no estaven al nivell de l'any passat, però ja l'han trobat, i ara serà difícil parar-los. Tenen bons jugadors i treballen bé en equip. I el Girona també. Jo espero que guanyi el Girona, però serà un partit complicat.

Sempre a favor del Girona?

Sí. M'he criat a València, i vull que guanyi, però els cinc anys a Girona ho superen tot. Vull que guanyi el Girona. I si ho fes el València, tampoc em semblaria del tot malament. Al cap i a la fi, hi vaig debutar i m'hi vaig formar com a jugador i com a persona.

En aquests cinc anys que diu que ho superen tot, hi va faltar l'ascens?

Sí, va ser una llàstima. Van ser cinc anys molt bons i vam estar a punt de pujar dues vegades, amb Rubi i amb Machín, l'any del Lugo. No va poder ser, però vaig gaudir molt. I ara ho faig veient el Girona a primera. És clar que m'hauria agradat jugar-hi, però em satisfà veure'l a l'elit.

Van ser anys de més patiments que d'alegries?

Jo recordo més alegries que una altra cosa. Hi va haver algun any molt complicat, sobretot el curs 2011/12, amb diversos entrenadors i sense cobrar. L'equip no estava bé i tot s'acumulava. Al final ho vam salvar, i la següent va ser la gran temporada de Rubi. Recordo que van ser anys bonics, encara que es patís.

Acaba de fer 40 anys i continua en actiu, a la Nucia, de tercera, lluitant per pujar. No para.

La veritat és que em trobo molt bé. Fa dos anys que jugo a tercera, que és un altre futbol, tot i que el nostre club és diferent [s'entrenen al matí] i tenim un camp que està molt bé. Estic disfrutant. M'agrada el futbol, i mentre pugui, continuaré.

Té al cap quan penjarà les botes?

Ja veurem com acabo l'any, però la intenció és seguir fins que el cos aguanti. Em trobo bé.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 09-03-2019, Pàgina 4

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1567080-girona-ho-te-tot.html>